

Szász Alíz-Anita

I.évfolyam

Élménybeszámoló

a 2014. november 14-én a

Bod Péter Diakóniai Központ nagytermében megtartott

Gólyabálról

Gólyabállal mint fogalom és tevékenység is a középiskolában ismerkedtünk meg először. Ennek a tevékenységnek a lényege, hogy az újonnan érkezett „gólyák” megismerkedjenek a nagyobb diákokkal, az iskolával.

Amint már említettem, a gólyabál rejtelmeivel a középiskolában találkoztunk, de főiskolánkon sem marad el, hisz itt is szükség van az ismerkedésre.

A Károli Gáspár Református Egyetem Marosvásárhelyi Kihelyezett Tagozata, a Kántor-Tanítóképző Főiskola első éves hallgatójaként én is résztvettem a 2014-ben megszervezett gólyabálon. Bevallom, hogy amikor meghallottam a másodéves diákoktól, hogy gólyabált szerveznek számunkra, megrémültem. Én nem szerettem közönség előtt szerepelni. Elpanaszoltam egy idősebb ismerősömnek, hogy mennyire félek az egésztől, erre azt a választ kaptam: az élet egy óriási színház és minden ember színész benne. Elgondolkodtam szavain, és rájöttem, hogy igaza van.

Közelgett a „nagy nap”. Kezdetét vette a felkészülés. Mindenki csak biztatott. Próbákon egy néptáncot tanultunk, a gólyatáncot, amely a főiskola hagyományai közé tartozik. Ez az együtt töltött idő, a nagyobb évfolyamú diákokkal, mindig jó kedvvel telt, és én úgy érzem, hogy ezáltal jobban megismertük egymást, közelebb kerültünk hozzájuk.

Nagy gyorsasággal eljött a várva várt nap. Csak ekkor kezdődött az igazi izgalom. Hamar teltek az órák, oly annyira, mint máskor soha, legalábbis úgy tűnt nekünk. Akkor ébredtünk rá arra, hogy nincs mitől tartanunk, mikor a közönséggel szemben ültünk, nagyon sok ismerős arcot láttunk, amelyek ránk mosolyogtak.

Tíz próbatétel várt ránk. Az első a bemutatkozás volt. Ezt követte a többi kilenc, amelyben volt: almaevő verseny, nyelvtörő, versalkotás, karaoké, különböző zenére táncolás és ügyességi játékok. A próbák véget értek, és már csak a zsűri döntése maradt hátra. Pár

perc múlva kiderült, hogy ki lett a bálkirálynő és a két udvarhölgy. Ezt követte az élőzenés buli, amelyen nagyon jól szórakoztunk.

Őszintén elmondhatom, hogy nagyon felszabadultan és jól éreztem magam, főleg a próbatételek alatt. Ez az esemény volt az, amely ráébresztett arra, hogy kell merni vállalni dolgokat, kell kockáztatni, bátornak lenni, hinni önmagadban, csak így valósíthatsz meg célokat, szerezhetsz magadnak boldog pillanatok az életben.

Nem utolsó sorban pedig, ne gondolja senki azt, hogy főiskolán csak tanulni kell, mert szórakozni is ugyanúgy lehet.

Utolsó mondatként egy nemrég hallott gondolatot szeretnék tovább adni, mely így szól: „Élni, és nem félni!”